

tor i et gælds-brev eller som arving eller gave-modtager i et testamente eller gavebrev.

Ad spørgsmål 45:

Efter § 25 i lov om ægteskabets retsvirkninger hæfter en ægtefælle med sin bodel eller sit særeje for de forpligtelser, der påhviler ægtefællen, hvad enten de er opstået før eller under ægteskabet. Hvem af ægtefællerne der hæfter for en given fordring, beror således på, hvilken ægtefælle der har forpligtet sig over for kreditor ved aftale eller gjort sig skyldig i et erstatningspådragende forhold. Ifølge lovens § 11 hæfter begge ægtefæller dog for kreditkøb og lignende, som en ægtefælle har foretaget i rimeligt og sædvanligt omfang vedrørende den daglige husholdning og børnenes fornødenheder. Begge hæfter også for, hvad hustruen har anskaffet til opfyldelse af sit personlige behov. I det indbyrdes forhold mellem ægtefællerne må sådanne gældsforpligtelser antages at påhvile den ægtefælle, som efter forsørgelsesreglerne i lovens § 2 har haft pligt til at fremskaffe de fornødne pengemidler. Har begge ægtefæller indtægter, må forpligtelserne fordeles i forhold til deres indtægter eller i overensstemmelse med eventuelle aftaler om udgiftsfordelingen.

Det bemærkes, at der gælder særlige regler om skattegæld.

Ad spørgsmål 46:

Som det fremgår af bemærkningerne ad spørgsmål 44, må den ægtefælle, som i tingbogen er anført som ejer af en fast ejendom, normalt også antages at være ejendommens reelle ejer. Uoverensstemmelse mellem tingbogens angivelse af ejerforholdet og det reelle ejerforhold vil formentlig kun foreligge i et forholdsvist begrænset antal tilfælde. Det kan tænkes i situationer, hvor midlerne til ejendommens anskaffelse hidrører fra den

anden ægtefælle eller, hvis ejendommen ifølge tingbogen er i sameje mellem ægtefællerne, alene fra den ene af ægtefællerne. Der kan også forekomme tilfælde, hvor der er en egentlig underhåndsaftale mellem ægtefællerne om, at ejendommen uanset tingbogens udvisende tilhører den anden ægtefælle eller begge ægtefæller i sameje. En sådan aftale kan være indgået, fordi ægtefællerne ønsker at undgå kreditorforfølgning mod ejendommen fra den anden ægtefælles kreditorer.

Ad spørgsmål 55:

Der henvises til vedlagte indstilling af april 1982 fra ægteskabsudvalget om ægtefællebeskatningen, navnlig til indledningen side 7-9.

Ad spørgsmål 56:

De fleste ægtefæller vil formentlig have behov for advokatbistand til oprettelse af eventuel ægtepagt og/eller skøde og berigtigelse af gældsøvertagelsen ved overdragelse af fast ejendom. Er der f.eks. tale om at overdrage en halvpart i en fast ejendom til en kontantværdi af 700.000 kr., vil advokatsalæret i almindelighed udgøre 3.500-4.000 kr. Det vil ofte være fastsat i de pantebreve, der hæfter på ejendommen, at pantegælden efter betaling af ejerskifteafdrag indestår i tilfælde af ejerskifte, og i nyere pantebreve tillige, at overdragelse fra ægtefælle til ægtefælle ikke udløser ejerskifteafdrag. I de tilfælde, hvor dette ikke er aftalt, vil der påløbe yderligere udgifter til indfrielse af pantegæld eller betaling af ejerskifteafdrag. Det bemærkes, at pantebreve til realkreditinstitutter i princippet forfalder ved ejerskifte, men at det er sædvanlig praksis, at restgælden uden erlæggelse af ejerskifteafdrag kan overtages af den ny ejer.

Justitsministeriet har bortset fra stempel- og eventuel gaveafgift.

Uddrag af indledningen til ægteskabsudvalgets indstilling om ægtefællebeskatning

Efter at der i det politiske forlig af 8. april 1981 var truffet bestemmelse om udarbejdelse af forslag til ændret ægtefællebeskatning

med virkning fra 1983, besluttede udvalget at fremskynde behandlingen af de skattemæssige spørgsmål med henblik på, at udvalgets